

символична, мање важна ствар, али није тако. Указивање дужног поштовања Уставном суду његовим уздизањем и одвајањем од других државних органа, па и на овакав начин, управо представља симбол наше тежње да му обезбедимо потребну независност, а све то имајући у виду опомену о којој сам вам говорио. Још један пример, далеко мање симболичан, а који је и сам председник Уставног суда и пре неки дан и данас истакао, актуелна власт је на делу потврдила и буџетску самосталност Уставног суда.

Помињање стручности судија Уставног суда делује сувишно. Реч је о нечему што се само по себи подразумева. Ипак, важно је увек истицати да углед који Уставни суд ужива није само последица његове институционалне независности, већ и посвећеног и стручног рада његових чланова. Важно је и то што је Уставни суд данас, за разлику од неких ранијих времена, у свом пуном саставу и да легално и легитимно одлучује о питањима за која је надлежан.

Најзад, Уставни суд, као и сви други судови треба да представља оличење правде. Правду не помињем последњу зато што је мање битна. Напротив, помињем је на крају како бих јој посебно дао на значају. Не само што штити уставност и законитост у корист свих грађана, Уставни суд по уставној жалби штити и појединачна Уставом зајамчена права и слободе грађана. Дакле, Уставни суд представља последњу шансу грађанима да у својој држави досегну правду. Уставни суд самим тим служи као коректив, као заштитна мрежа, свим другим државним органима. Давањем права грађанима да изјаве уставну жалбу, држава је себи дала још једну шансу да поступи правно и праведно, а грађанима омогућила да брже, једноставније и јефтиније у својој земљи, а не пред Европским судом за људска права, заштите своја права и интересе.

Између председника Републике и Уставног суда постоји некаква сличност. Председник Републике по Уставу изражава државно јединство Републике Србије, а Уставни суд одржава и одражава јединство правног поретка Републике Србије. Уставни суд је тај који се стара да правни систем буде доследан, кохерентан и да пред њим сви буду једнаки.

Оба органа не уклапају се сасвим у класичну поделу на три функције државне власти и они у строгом смислу не припадају ни законодавној ни извршној ни судској власти. Како истиче професор Ратко Марковић, „то је учињено како би ти државни органи успешније вршили своју основну функцију усклађивања и контроле уставног поретка“.

Устав изричито захтева надстранички карактер оба органа. Судија Уставног суда не може вршити другу јавну функцију, професионалну делатност нити посао, изузев професуре на правном факултету у Републици Србији, а још строжа неспојивост прописана је за председника Републике, јер „председник Републике не може обављати другу јавну функцију или професионалну делатност“. Председник Републике јесте